

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְכַפֵּר אֶת מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ
יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם
הַקֹּהֶל יִכְפֹּר: וַיִּקְרָא טו לֵג
2. וְסִמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת
יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יי
וְשָׁחַט אֶת הַפָּר לִפְנֵי יי:
וַיִּקְרָא ד טו

הגהות הב"ח

(6) גַּם שְׂעִיר הַמִּשְׁחָה בִּשְׂאֵל
וְעִרְשֵׁהוּ זָנִי יָרָה יְהוָה:
(7) שְׂעִירֹת עֲזֵרוּ יוֹי וְלֹא
שָׁמְעוּ: (8) אֲשֶׁר רָשָׁה דֹּ"ה נִסְסוּ
רַחֲלֵה וְשֵׁן שִׁלֹן וְנִמְקִין
אֲדִילֵם עָלֵי: (9) דִּי רָשָׁה
שָׁמְעָה עֲזֻדֹת מִכֹּסֶם וְיֹא
הַמִּטָּה סִפֵּי: דְּכִסִּים מִי אֶלֶף
לְחִילָן לְמִלֵּם כִּסְתָן הַחַי הַסִּיף
אֲשֶׁר מִכֹּסֶם וְיֹא שָׁמְעָה
עֲזֻדֹת מִכֹּסֶם מִטָּחִים אֲשֶׁר
דְּכִיתִי וְסִמְךָ אַחֲרָי אֶת שְׁתֵּי
יָדָי לֵב רָאשֵׁה שְׁמִירָה הַחַי
אֲדִילֵם אֲדִילֵם דְּגִמְרֵי מִינֵי
עֵינִי מִפֶּה הָעֶלֶם אֲדִירֵם שֶׁל
עֲבֹר וְקִשְׁלֵי דִּי רָשָׁה אֲדִירֵם
שָׁמְעוּ:

רבינו גרשום

נסכי רחלה בכמה יין צריכה
היה רוצה לנסותו אם הינו
מפרישם בין גדולה לקטנה:
ואמר! ליה מנתי' איה הכס
שקלים ארבע חותמות היו
מקדוש וכתוב עליהן עגל זכר
גדי כו' גדי משמש עם נסכי
צאן בין גדולה בין קטנה
בין זכרים בין נקבות נסכיהן
שחז חזק משל אילים.
שהוא מקדש נסכי הורף אצל
יחנן שהוא איה ממונה על
החותמות: ושערי צ"ו יולין
מעתי מעתי מפר העלם דבר
היינו פר האב על כל המצות:

נפסי רחלה כבמה. יין היא לריכה כבמה. שיהי ר' ח' לנגקע. ע"א צין רחלה לכבמה. וזמתיא ר' ארבע חומות צין בן צמקדש עזר זכר ידי מוטא שכבחו עליו גדי היו לוקחין נפסים לקרנן אלא צין נקבות דהיינו נמי לכבשה ורחלה דלוקן נמי וטעמן משכ' לוקחין נפס' אלילס נמי שאין [א] נפסין (א) צין לנפסין דהני דהכש היה טעון צביעות היין לעשרון חלה. מי היה מבקש נפסים חלק אלא ויטען הממונה על החומות ונפסין ח' אלא ויטען וטעמן לו חומס והיך אלא נזכר הממונה על צין וטעמן לו חומס וזאת נותן לו נפסים: **בבבג' ירוסם סורא.** ח' קרנן אציו לאחר מימיה מציו: **ומכא נפסיס.** שהיה אציו חייב להביא עז הצח: **וממר.** שביטל למרן קרנן אציו ונפסיס: **גבג' וס.** שער המשתלה אהרן וציו מוסכן צו לא בעלים ולא היה אלא **אמר** לו. ב' יא יהודה קף וז' אהרן וציו מתפרסר עס האזר וסמיכה בצעעס היה: **וכפר אס מוקדש הקדש** עז ח' שער שמרן כל האמות והיה טעל חמר וזמס השער הנעשה פסיס ומכפר על טומאת מוקדש וקדשו וסמיכה בן ידיעה בתחלה ואין על ידיעה שהיה צין לפני לפעמי צין הייכל צין לעזרות ומכפר על השעיר על ישראל ועל הפר על הכהנים: **כהנס** והקהל והלויס השוו שכולן מתפרסין בשעיר המשתלה בשאר עבירות ויטין למתפרסין צו הכהנים אציו סמיכה בצעעס: **ור' שמואל אומר.** היין דודאי אלא אמינא כותק דכסס שמתפרסין בשעיר הנעשה פסיס וכו' אלא צה לא אמינא כותק דכסס שזדיו וכו': **ורבי שמואל.** דלארן לען הכהנים ומכפרין בשעיר המשתלה אס קמי צריחא (א) דהשוו (א) לומר למתפרסין בשעיר: **אמר לך מה** השוו דמי קמינא. **אבל** כל דא חדר ומכפר דנפשיה (א) ישראל בדם השעיר והכהנים דכסס הפר (א) **אחד** ישראל אחד כסס אחד **כנסים.** מתפרסין בשאר עבירות בשעיר המשתלה: **מה בין** ישראל לנגסיס וכו' וז' דברי ר' יהודה ר' שמואל אומר: **אין** רבנן וספסמן וקי פסדס אס ידיעס על ראש הפר. דכמי צפר העלס דבר על צבור ח' **אין** שעירי **עצודס וכוכיס** פטוסיס ואפסיס. וכו' סמיכותס הן (א) הפר העלס דבר על צבור ופר (א) **הכל** על (א) העולס (א) [גמרא] **אבל** אציו. למפר כססן ואף על גב דהכיס לא עזרו (א) **עצודס** [וכוכיס] סומן **אין** על השעיר. **סחי.** וממן אסרן וגו' השעיר חסי (וקחא סו):

7 [צמס' שקלים]

[illegible]

סמיכות של צדור: **אף** זה. שער המשתלה אהרן וצניו מתכפרים זו על שאר
עצירות וזו מתוהלת מקדש וקדשי: **ועשמי**! חלפנינו בעמלה לרצני יהודה
אהרן וזו מתכפרים בשערי המשתלה בשאר עצירות חן מוטומלת מקדש וקדשי
ובעמלה [הרן] כזו ולר' שמעון [זרין] מתכפרין זו: **וכפר אם מקדש קדש**. לאחר
[שגמר] ההואות כפר [שעיר] על שני הכפורים תחיי כחארי מות **אף**: **זו לפני ולפנים**.
שערי העשה **הכניסם** [דבר] על הכפר על [מוטומלת] מקדש וקדשי [שגמר] **לפני**
שגמרם [ועמלה] ממנו מוטומלת **זו** או [העלם קדש] ונגע זו ושערי העשה
לפני יום ישראלים הואו כהא יכפר דכתיב **ל** על הכהנים ועל כל עם
וקדשי לילא למיור דמכפר דהא **ל** הכר מכפר על הכהנים [ודם] שער [הפסח]
לחמית דכנומלת מקדש וקדשי **ל** הואו דכסם שער השעיר **זו** אכל **ל**
ל יתי **זו** למיור לחי כהנים מתכפרים בשערי המשתלה: **ואדאי** **ל**
ליום ישראלים דניי ככר מניו וועלום **ל** בשאר עצירות **ל** חד מתכפר
הא: אחד ישראל **ל** ככנס ואחד כסן **משי**. לעיל מניו [מזרח] ככר
שער **ל** מכפר על הכהנים. **ל** שערי העשה כפום על ישראל: **ככר**

וכפר את מקדש הקודש
במשמקו. צ"פ"ד
בטמא ששימש לפני ולפנים
דמכפר עטיר הנעשה צפניו

נסכי רחלה בכמה ¹⁶ ופשמנא ליה ממתני
¹⁷גדי *משמש נסכי צאן של גדולים ושל קטנים
 של זכרים ושל נקבות חוץ משל אילים: **מתני'**
 כל קרבנות הצבור אין בהן סמיכה חוץ מן
 הפר הבא על כל המצות ושעיר המשתלח רבי
 שמעון אומר אף שעיר עבודת כוכבים כל
 שמעון ויחיד טעונין סמיכה חוץ מן הבכור
 והמעשר והחמץ ¹⁸והירוש' יסומך ומביא נסכים
הוימיר: גמ' ¹⁹ת"ר כל קרבנות הצבור אין בהן
 סמיכה חוץ מפר הבא על כל המצות ושעיר
 עבודת כוכבים דברי רבי שמעון רבי יהודה
 אומר שעירי עבודת כוכבים אין בהן סמיכה
 ואת מי אביא תחתיהם שעיר המשתלח לא
 סגיא דלא מעייל אמר רבינא ²⁰גמירי שתי
 סמיכות בצבור אמר לו רבי שמעון והלא אין
 סמיכה אלא בכעלים וזה אחרון ובניו סומכין בו
 אמר לו אף זה אחרון ובניו מתכפרין בו א"ר
 ירמיה ואודו למעמייהו ²¹דנתיא יוכפר את
 מקדש הקדש זה לפני ולפנים ואת אהל מועד
 זה היכל מזבח כמשמעו יכפר אלו העזרות
²²כהנים כמשמען על כל עם הקהל אלו ישראל
 יכפר אלו הלויים הושוו כולן לכפרה אחת
 שמתכפרין בשעיר המשתלח ²³דברי רבי
 יהודה רבי שמעון אומר כשם שדם שעיר
 הנעשה בפנים מכפר על ישראל על טומאת
 מקדש וקדשיו כך דם הפר מכפר על הכהנים
 על טומאת מקדש וקדשיו ²⁴כשם שידיו של
 שעיר המשתלח מכפר על ישראל בשאו
 עבירות כך ידיו של פר מכפר על הכהנים
 בשאר עבירות ור' שמעון הא ודאי הושוו אין
 הושוו דבני כפרה ניניהו מיהו כל חד וחד
 מכפר ²⁵בדנפשיה לרבי יהודה טומאת מקדש
 וקדשיו ישראל מכפרי בדם שעיר הנעשה
 בפנים וכהנים בפר של אהרן בשאר עבירות
 אלו ואלו מכפרי ביודיו שעיר המשתלח ולרבי
 שמעון בשאר עבירות גמי כהנים בידיו דפר
 מתכפרי כדקתני ²⁶אחד ישראל ואחד כהנים
 ואחד כהן משיח מה בין ישראל לכהנים
 ולכהן משיח אלא שדם הפר מכפר על הכהנים
 על טומאת מקדש וקדשיו ²⁷[וז דברי ר' יהודה]
 ור' שמעון אומר כשם שדם השעיר הנעשה
 בפנים מכפר על ישראל כך דם הפר מכפר
 על הכהנים כשם שידיו של שעיר המשתלח
 מכפר על ישראל כך ידיו של פר מכפר על
 הכהנים ת"ר ²⁸וסמכו זקני העדה את ידיהם
 על ראש הפר פר מעון סמיכה ואין שעירי
 עבודת כוכבים טעונין סמיכה דברי ר' יהודה
 ר' שמעון אומר פר מעון סמיכה בוקנים ואין
 שעירי עבודת כוכבים מעון סמיכה בוקנים אלא
 באהרן ורמינהו החי החי מעון סמיכה ואין
 שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה דברי
 ר' יהודה ר"ש אומר חי מעון סמיכה באהרן
 ואין

למעט [שעיר] נחשון משום
אי אמרת למעט לשתוק קרא

פ' כל המנחות באות מזה

צב.

וכפר את מקדש הקודש זה לפני ולפנים אהל מועד זה היכל מוהב במשמעו. כפ"ק לשבועות (דף יג:) פירש בקונטרס דמייר בטמא ששימש לפני ולפנים או היכל זה בטמא ותימה ללא אשכחן דמכפר שער הגעשה פנים אמשמש בטמאהו וכאן פירש בקונטרס דמייר בטמא שנכנס לפני ולפנים או

נגע במצותה וקשה דלמאלי צבי הקדש
הכל אכל חד וחד הלא בפר"ד שצדעות
(י: טו): נפקא כרת בצולוה שחד קשר
דמכתיא שחך ומקשר אם אינו ענין
לטומאה שחך מנהו ענין לטומאה
שצפנים ושמה מחאה דנפקא לן הכא
בצולוה דמתחפרין לא מייבעי לענין
כרת הלא חד קשר ועוד קשה הא
דמינא בפר"ד שצדעות (י: טז): וכפר על
הקודש בטומאות בני ישראל (י: טז)
ל צענין הוה להביא שלם טומאות
טומאות עבדות כוכבים וגילוי עריות
ושפיכות דמים וקוצר רצון שמעין
ממקומו הוא (י: טז) מוכרח הוה ליה למימר
מהכל דעל כרחק בטומאות הקודש
הכמות מדבר ועוד דבסוף הויאלי לו
(ויחא טז). מיימי לא אחמינא צנשפין
הדס יצא אחר ויחזור ויהא חתלה
בפינים וכן צהיכל וכן במצותה חזב
משמע צהידי לענין האותה דריש
דמזה על צן בדידים ועל הפרכות
ועל מצותה האזר וצירי הדס על יסוד
מוצה החילוף וקרי ליה למצוה החילוף
עורות לפי שהיה (י: טז) צעורה דליכא עורת
כהניס ועורת ישראל קדושהם שוה
ליחזק מחנה שכניה ואמר"ע דכולוה
האזר ככר תכריז ואפילו עיכובא
דרשין מוכלה פתחי (י: טז) צ' דשצווע
(י: טז) אם כילה כיפר ואם לא כילה
לא כיפר איתעריף האי קרא לזה מימא
הזי מיילי אהרן תכז רחמנא חזק
הכח אשר ימשח אותו ואשר ימלא
דדרשין במורת כהנים ומכזי
בתריה וכפר את מקדש הקודש:
הושוונו בזה לבפירה אחת שמתבשרין
בשעיר המשתאח. אלכל
בשעיר הנעשה בפנים לא האזר ואלכל
כהנים מתכפרים דדרשין בפר"ק
דשצווע (י: טז): דמכז אשר לעם
ואם תאמר ולוים כמה מתכפרים
בשעיר הנעשה בפנים אשר לעם
מכז ואיכא למחן דלמין פקדן הורע
(חולין קלג): לוים לא איקרי עס ואי צפרו
של אהרן ביתו מכז דהיינו כהנים ויש
לומר דמתכפרין בשעיר הנעשה
בפנים מחאה דמכזי כיפר אלו הלוים
דלשמועין קרא דמתכפרין:

ואין שעירי עבודת כוכבים שמוֹנִין
בסמיכה. ואילטרין קרא
למעוטי דלא חילף מפר העלם דמי
על צבור דוה צבור ודא צבור אי דבר
משום דרש שמעון מרבי להו בסמוך
מדמכזי (ויקרא ד) וסמך ידו על
ראש השעיר וכו' יהודה מוקי לה
לרבות שעיר נחשוו ואיפסכל לה
מקתברא ליה למימר דמהאי ממעט
שעיר נחשוו ומהשעיר ירבה שעירי
עבודת כוכבים משום דמשעירי דמאי
גבי נשיא אית לו לרבווי טפי ומי
שעיר נשיא אית נמי שעיר נחשוו וכו'
נראה דלרבי לויאל ליימר דאי חזי
דאי אחרת בשלמא לרבות שפיר אלא
מנייה דשעה מדורות לא יליפין כדלמר
ועיל דף נט.) גבי מנחת שמיני ללצונה:
הא

שנגע צמוצח וכגון שהיתה לו ידיעה צתחלה

עין משפט
נר מצוה

מב א מיי פ"ב מהל' מעה"ק
הלכה ד:
מג ב מיי פ"ג שם הלכה י:
מד ג מיי שם הלכה ו:
מה ד מיי שם הלכה ט:
מו ה מיי פ"א מהלכות תמורה
הלכה ה:

מוסף רש"י

[illegible]

זיטה מקובצת

6) בכמה ואמרינן ליה מתניתין
היא גדי: 7) ועל הכהנים
כמשמען ועל: 8) בדנפשיה.
פירוש לרבי יהודה. זה הפי'
הוא מרבנן סבוראי: 9) כדקתני
[בשבועות]: 10) מקדש וקדשיו
ר"ש אומר והשאר נמחק:

(ו) ת"ר פר טעון סמיכה כ"י והשאר נמחק; ז) שאין נסכיו שרין לנסכין דהני שהאיל היה טעון שלישית ההין לעשרון; ח) ונותן לו מעות על: ט) והדשוו כולם שמתכפרים: י) הפר כדקתני בשבועות: יא) למימר איפכא (א"י) משום דאי אמרת בשלמא לרבות שעיר נחשון ניחא אלא כ"י ותיבות חי למעט שעיר נחשון שפיר ל"ש ונמחק: